

prima instanță: V. Pădurari

dosar nr. 2ra-1910/16

instanța de apel: A. Gheorghieș, A. Albu, A. Toderaș

ÎNCHEIERE

17 august 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Sveatoslav Moldovan

Nicolae Craiu

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni „Moldasig”

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Moldasig” împotriva lui Nicolai Nicola cu privire la încasarea sumei

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 15 martie 2016, prin care a fost respins apelul declarat Societatea pe Acțiuni „Moldasig” și menținută hotărârea primei instanțe

constată:

La data de 10 aprilie 2015, Societatea pe Acțiuni „Moldasig” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Nicolai Nicola cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii a invocat că la 18 august 2014 Edgar Alic Moraru a depus o cerere de achitare a despăgubirii de asigurare pentru cazul asigurat, invocând că din vina locatarilor apartamentului nr. 69 din str. Coneva, 40 din mun. Bălți a fost inundat apartamentul său.

Având în vedere că apartamentul nr. 65 din str. Coneva, 40 din mun. Bălți, deținut în proprietate de reclamant și asigurat de „Moldasig” SA, conform contractului de asigurare facultativă a bunurilor persoanelor fizice seria ABC/14 nr. 1367, valabil din 21 martie 2014 până la 20 martie 2015, compania la 18 august 2014 a deschis dosar de daune înregistrat cu nr. D/ABC14-22.

În urma examinării cererii și a materialelor a fost întocmit actul de despăgubiri nr. D/ABC/14-22, prin ce s-a calcula suma prejudiciului cauzat persoanei vătămate în mărime de 5843,81 de lei.

Afirmă că la data de 05 septembrie 2014, suma respectivă a fost achitată beneficiarului de despăgubire – BC Mobiasbanca Groupe Societe Generale SA, în baza ordinului directorului general nr. ABC/14-22 din 04 septembrie 2014, fapt care a preluat dreptul de regres față de proprietarul apartamentului nr.69, Nicolai Nicola.

Menționează că în scopul soluționării amiabile a litigiului a fost expediată în adresa pârâtului pretenția nr. 105 din 13 februarie 2015, cu propunerea achitării benevole a prejudiciului material în mărime de 5843,81 de lei, care însă a rămas fără răspuns.

Indică dispozițiile art. 1329 alin. (1) Cod civil, care prevede că asigurătorul care a plătit despăgubirea de asigurare preia, în limitele acestei sume, dreptul la creanță pe care asiguratul sau o altă persoană care a încasat despăgubirea de asigurare îl deține în raport cu terțul responsabil de producerea pagubei, cât și la prevederile art. 1415 alin. (1) Cod civil, care specifică că persoana care a reparat prejudiciul cauzat de o altă persoană are dreptul la o acțiune de regres împotriva acesteia în mărimea despăgubirii plătite persoanei vinovate.

Solicită admiterea acțiunii și încasarea de la Nicolai Nicola suma de 5843,81 lei ce constituie prejudiciul material și cheltuielile de judecată în mărime de 270 de lei.

Prin hotărârea Judecătorei Bălți din 14 decembrie 2015, acțiunea a fost respinsă, a fost încasat de la „Moldasig” SA în beneficiul lui Nicolai Nicola cheltuielile de judecată în mărime de 4000 de lei.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 15 martie 2016, a fost respins apelul declarat de SA „Moldasig” și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 22 iunie 2016, Societatea pe Acțiuni „Moldasig” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată considerând-o neîntemeiată și nefondată, pasibilă de a fi anulată, statuând că instanțele inferioare au încălcat normele de drept material și procedural prin neaplicarea legii care trebuia să fie aplicată, interpretarea eronată a legii și ignorarea probelor.

Consideră că instanțele inferioare greșit au stabilit circumstanțele pricinii prin faptul că nu a fost demonstrată legătura causală între faptul inundării apartamentului nr. 65 din str. Conev nr.40, mun. Bălți și acțiunile sau inacțiunile intimatului Nicolai Nicola.

Obiectează că instanțele inferioare nu au examinat și nu au dat o apreciere obiectivă explicațiilor lui Nicola Nicolai Ilie, care este tatăl intimatului Nicolai Nicola, și care a susținut că a fost chemat de vecini din cauza scurgerii apei din apartamentul de care dispun și venind la fața locului a observat acea scurgere, iar un alt careva apartament din care ar fi avut loc scurgerea nu a fost stabilit de către organele abilitate sau de ultimul.

Susține că în ședința de judecată Nicolai Nicola, reprezentat de avocatul Tatiana Guțu a remarcat că apartamentul nu are careva rețele de comunicație, totul aflându-se în dulapul din hol, iar în interiorul apartamentului există doar țeava care alimentează cu apă potabilă, neavând instalate la capete robinete sau întrerupătoare.

Remarcă că însuși intimatul a recunoscut că în ziua inundației nu era apă în bloc, iar cineva posibil a deschis robinetul țevilor care intră în apartament, ultimul

învinuind existența unor cauze străine, în acest sens făcând referire la dispozițiile art. 123, art. 131 alin. (4) CPC.

Referindu-se la prevederile art. 6, art. 13, art. 1 Protocolul adițional CEDO, menționează că raporturile de reparare a prejudiciului delictual se naște prin încălcarea drepturilor absolute a asiguratului, apărute ca urmare a lezării drepturilor subiective, care revin tuturor, de a nu leza drepturile altora prin fapte ilicite.

Afirmă că intimatul poartă răspundere pentru deteriorarea interiorului bunului asigurat, deoarece ocrotirea contoarelor, țevilor, instalarea robinetelor sau întrerupătoarelor la capetele țevilor din apartamentul ultimului nu se echivalează cu o inacțiune din partea acestuia pentru a evita careva neplăceri și că toate sistemele de comunicare pornesc din coridorul comun, cu acces nelimitat al locatarilor.

Face referire recurentul la stipulările art. 315 alin. (6) Cod civil, anexa nr. 2 la Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002.

În context, menționează că conform actului de primire-predare între ÎCS „Ennsgerm” SRL și intimat a fost stabilit că ap. 69 din str. Conev nr. 40, mun. Bălți a fost amenajat cu toate condițiile auxiliare stipulate în contractul investiție.

Subliniază că răspunderea pentru prejudiciul cauzat prin scurgere, constituie o răspundere obiectivă, angajându-se indiferent de vinovăția posesorului bunului imobil, iar ultimul se poate exonera de răspundere probând existența unor cauze străine care au dus la cauzarea prejudiciului, forța majoră sau vina persoanei prejudiciate, însă acestea nu au fost demonstrate de intimat, fapt ce determină pe ultimul de a repara prejudiciul cauzat vecinilor și ulterior să demonstreze vinovăția unui terț, cu dreptul de a înainta o acțiune în regres.

Mai indică că la data producerii inundației nu exista președinte al Asociației Coproprietarilor în Condominiu nr. 03/07 din care considerente lipsesc actele întocmite de reprezentanții acestora, probă rămasă neexaminată.

Însă din procesul-verbal de cercetare la fața locului din 19 ianuarie 2014, ora 00:10, întocmit de IP mun. Bălți – organul abilitat la acel moment, rezultă că a fost efectuată o descriere asupra inundației și a apartamentului nr. 65, în prezența persoanelor cointeresate, fiind însoțit și de un tabel fotografic.

Își întemeiază recursul în baza art. 166, 167, 429, 437, 445 CPC, Legea nr. 414 din 22 decembrie 2006 cu privire la asigurarea obligatorie de răspundere civilă pentru pagube produse de autovehicule.

Conform art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 20 aprilie 2016, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire nr.8637 (f. d. 143) și recepționată de către recurent la 26 aprilie 2016, ce se atestă prin avizul de recepție (f. d. 145).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 15 martie 2016, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Moldasig” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Moldasig”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Moldasig” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Moldasig” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Nicolae Craiu